

Ett paradoxalt uppdrag *- Beträktelse över Josua 1:1-9 -*

Ett gigantiskt uppdrag fick denne man, Josua, av HERREN. Han hade fått vara en tjänare åt Mose allt från sin ungdom. Han var väl inskolad – det var trots allt en närmast paradoxal uppgift: att gå över floden Jordan och föra Israels folk in i löfteslandet.

HERRENS löfte och trofasthet – det är utgångspunkten! *Varje plats där ni sätter er fot har jag givit er, som jag lovade Mose. Hela landet skulle intas ... Så som jag har varit med Mose, så skall jag också vara med dig. Jag skall inte lämna dig eller överge dig. Så följer ett trefaldigt löfte, en försäkran, en uppmaning från HERREN: Var stark och frimodig ... var stark och frimodig ... har jag inte befallt dig att vara frimodig? Vilket mynnar ut i en försäkran: Var då inte förskräckt eller förfärad, ty HERREN, din Gud, är med dig vart än du går.* Ett stort mått av en injektion om frimodighet – och det var precis vad Josua behövde! Det finns ett "villkor" i sammanhanget – löftena uppehålls genom ett fasthållande av den givna uppenbarelsen: ... *var stark och frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har*

givit dig. Vik inte av från den vare sig till höger eller till vänster, så skall du ha framgång vart du än går. Löfteslandet skall intas ... styrka och frimodighet tillhandahålls från HERREN ... Ordet, den givna uppenbarelsen, utgör reskosten i uppdraget. Det är ett paradoxalt uppdrag – det är ett möjligt uppdrag!

Missionsprovinsen har också fått ta del av ett paradoxalt uppdrag! Att inta och återuppbygga Guds rike i ett land som håller på att förfalla. Josuas villkor i uppdraget är också våra villkor. HERREN är trofast ... han tillhandahåller frimodighet och styrka ... att förkunna Guds ord är vår kallelse. Dessa perspektiv följer oss in på nytestamentlig mark. När Jesus kallar sina apostlar så lyder hans kallelse: *Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare.* Efter väl ut-

rättat frälsningsverk – Jesus som blir utgiven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull – ger han uppdraget till de elva: *Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.* Ett paradoxalt uppdrag – ett möjligt uppdrag!

Filadelfiaförsamlingens föreståndare får ta del av samma kallelse och uppdrag: *... din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn.* Och ett sådant sammanhang får veta om HERRENS förunderliga sätt att öppna dörrar: *... den Helige och Sanne ... han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna.* Ett paradoxalt uppdrag – ett möjligt uppdrag!

Inte nog med detta – även budskapet som sådant är paradoxalt! Evangelium skapar en tro som förklarar den ogudaktige rättfärdig. Gud bevisar nämligen sin kärlek till oss därigenom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Gud ... *som gör de döda levande och kallar på det som inte är, som om vet vore till.*

Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva!

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, så som det var av begynnelsen nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

+Roland Gustafsson

Med denna betraktelse inledde +Roland Gustafsson Provinskonventet den 10 oktober i Göteborg.

Missionsprovinsen
i Sverige

Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tel 031 - 51 42 47 – normalt dagtid tisdag – fredag

E-post: info@missionsprovinsen.se | Plusgiro nr: 165 78 21 – 3

Provinskonventet 2015

Missionsprovinsens konvent ägde rum den 10 oktober. Representanter från nästan samtliga koinonior möttes i Kvillebäckens församling i Göteborg för att umgås med varandra, lyssna till föredrag och fatta beslut i viktiga ärenden. Alltsammans ramedes in av Missionsbiskopens inledande betraktelse och komministern Niclas Olssons aftonbön.

Provinskonventets första del utgjordes av två korta föredrag, som hölls av prästerna Anders Alapää, Korpilompolo, och Magnus Olsson, Ronneby. Från Ps 11:3 hade deras gemensamma rubrik hämtats: *Vad kan den rättfärdige göra när grundvalarna raseras?*

Alapää tog avstamp i den nöd, som versen uttrycker: ... *ja, en vanmakt – just en sådan vanmakt, som många kristna i Sverige upplevt under de senaste årtiondena. Från det omgivande samhället har ett avkristnande också trängt allt djupare in i svenskt kyrkoliv.*

Med en parallell till profeten Esras beskrivning av återuppbyggandet av templet, pekade Alapää på hur det kristna samhällets stöd till Kyrkans uppdrag i Sverige har förändrats till ett sekulariserat motstånd, som t o m präglar Svenska kyrkans ledning och dess agenda: *Det finns både likheter och skillnader mellan tempelbyggets start och Missionsprovinsens tillkomst. I Sverige hade kristen fostran både i kyrka och skola uppmuntrats från statsmaktens sida, inte minst ekonomiskt. Det stödet drogs som bekant in. I stället stöder statsmakten och den politiskt kontrollerade Svenska kyrkan numera idéer*

som står i motsats till Bibelns sunda lära. Missionsprovinsens vision under sina första tolv år har varit att fortsätta bygga på Kristi kyrka i Sverige (det andliga huset av levande stenar). Det har skett utan ekonomiskt stöd från samhället i strid mot den rådande tidsandan. Inte minst har Missionsprovinsens uppbyggnad motarbetats kraftigt av ledningen i Svenska kyrkan, liksom tempelbygget i Jerusalem mötte motstånd. I Sverige fanns det under det tidiga 2000-talet, Gud vare tack, en del kyrkfolk som vägrade att låta tempelbygget avstanna. Det fanns präster som inte lät sig intimideras av kyrkoledningen. Under ledning av kh em, sedermera biskop, Arne Olsson hävdade de på apostoliskt vis att man måste lyda Gud mer än människor. Missionsprovinsens start för 10-12 år sedan präglades av glädje och tillförsikt, liksom när grunden till Jerusalems tempel en gång lades.

Alapää påminde bl a utifrån profeten Haggajs bok om Kyrkans uppdrag, att bygga omsorgsfulla församlingar, och utifrån profetens Sakarjas bok strök han under premisen för vårt arbete, att Jesus en gång kom ridande in i Jerusalem för att bära bort alla synder.

Mot denna viktiga bakgrund avslutade Alapää sitt kortföredrag med tre av-

görande punkter till tröst och uppmuntran: 1. *"Inom kort skall jag än en gång komma himlen och jorden, havet och det torra att skaka. Jag skall skaka om alla hednafolk..."* Vi ser idag hur samhällsordningen i Europa skakas om av ekonomisk och politisk oro av ett slag som vi inte upplevt sedan andra världskriget. Den liberala samhällsordning som etablerades efter kommunismens och Berlin-murens fall för ett kvarts sekel sedan står i gungning. Vad som kommer ut av detta vet vi inte, men vi vet att vår Gud också är folkens Gud och historiens Herre. Rätt som det är kan vi märka att också Missionsprovinsen får verka under nya, förändrade och kanske mera gynnsamma förhållanden. Bland de många flyktingar som nu kommer till Sverige finns till exempel ett stort antal evangeliskt lutherskt kristna, som sätter stort värde på ett rent Guds ord och rätt förvaltade sakrament.

2. *"Mig tillhör silvret och mig tillhör guld, säger HERREN Sebaot."* Missionsprovinsen behöver också silver och guld, det vill säga ekonomiska förutsättningar, för att driva sitt arbete, fastän det är med hjälp av ordet och sakramenten som vi bygger Kristi kyrka – det andliga huset. Vi får fundera över hur vi använder de tillgångar vi var och en fått att förvalta, men också be att Gud ger Missionsprovinsen vad den behöver, och lita på att han förser.

3. *"Arbeta, ty jag är med er, säger HERREN Sebaot."* Låt oss ta fasta på den uppmaningen och fortsätta med att bygga upp Missionsprovinsen. Vi kan göra det både med glädje och med hopp, eftersom Herren har sagt att han är med oss. Han vill låta

oss se sin härlighet, och välsigna vårt arbete med sin frid!

Magnus Olsson mötte i sitt kortföredrag den inledande frågan: *Vad kan den rättfärdige göra när grundvalarna raseras?* med att peka på det fasta i tillvaron: *Gud kan inte ljuga. Han kan inte heller förändra sig själv. Han är densamme i går och i dag och i evighet. Gud är Sanningen...*

Liksom Alapää har Olsson kunnat konstatera samma förändring och problematik: *Ser vi på vår egen tid och andligheten i Sverige och övriga västvärlden, så märker vi hur kyrkorna idag utövar otukt med avgudar och är otrogna i det de säger, tänker och gör. Profeten Hesekiel beskriver folkets avguderi som otuktssynd där Israel är en sköka som betalar för att främmande folk skall bedriva otukt med henne. Vi ser detta hända idag då kyrkor upplåts till muslimer och annat där kyrkan till och med står för omkostnaderna.*

Ja, grundvalarna raseras. De rasar en efter en. Till en början som något litet och oskyldigt men den lilla snöbollen visar sig bli en stor lavin som drar med sig det mesta i sin väg.

Den rättfärdige kan i detta läge göra som Daniel: - Vända sig till Gud och be. Be för folket och sig själv med bön om syndernas förlåtelse. Be om Guds nåd och barmhärtighet.

Olsson uppmanade till en självanalys i ljuset av Guds ord t ex så som det står i Uppenbarelsebokens sändebrev.

Utifrån de två församlingar som Jesus inte har något gott att säga om, pekade

Olsson på uppmaningen till omvändelse och vaksamhet: *Laodicea menar sig vara rika på allt men är i själva verket helt naken och utblottad eftersom de har stängt ute Herren helt från sin gemenskap – Jesus befinner sig utanför och bultar på dörren! Här målas inte upp något hopp för församlingen. Uppmaningen, kallelsen är till varje enskild medlem att öppna dörren och släppa in Jesus om man hör Herrens röst. ... Vakna upp, vara vakna och styrka det som är kvar. De gör det genom att komma ihåg vad de har tagit emot och hört samt genom omvändelse.*

Tre av församlingarna får negativ kritik för att de tillåtit falska lärare eller grupper verka och styra dem: *Den ena ytterligheten utövar ett totalitärt styre där de styrande gillar att visa sin makt över medlemmarna. Den andra ytterligheten är där medlemmarna inte klarar av att lyssna till sina ledare. Båda fallen leder till att Kristus – som borde vara församlingens huvud – ignoreras. Uppmaningen i dessa fall är omvändelse och åter fokusera på Jesus och hans lära.*

Smyrna och Filadelfia nämnde Olsson till sist som två församlingar som vi bör ta efter: *Dessa kristna höll fast vid Jesus lära. De förnekade inte hans namn även under lidande och hot om dödsstraff. De kristna i Filadelfia nyttjade möjligheterna för mission då Herren öppnat dörrar som ingen kan stänga. Uppmaningen från Jesus var att inte vara rädda utan hålla fast vid det man har och vara trogen intill döden.*

Så uppmanades Provinskonventets deltagare att både ödmjukt och frimodigt bygga omsorgsfulla församlingar intill Jesu Kristi återkomst. Kraften finns i Hans rättfärdighet och Guds oföränderliga löften.

Provinskonventets andra del kunde fortsätta med förhandlingar och val.

Bokslutet för 2014 kunde fastställas och Missionsrådets ledamöter beviljades ansvarsfrihet. Efter ett livligt samtal antogs Missionsrådets förslag till budget för 2016 med vissa ändringar. Budgeten omfattar kostnader på drygt en miljon kronor.

En *Församlingsfond* inrättades, vars främsta syfte är församlingsplantering, vilket hör till Missionsprovinsens huvudverksamhet.

Slutligen diskuterades en proposition om kyrklig gemenskap med systerstiften i Norge och Finland. Det nordiska biskopsmötet hade – på uppdrag av Provinskonventet 2013 – tagit fram ett avtalsdokument: *Communion of Nordic Lutheran Dioceses* (De nordiska lutherska stiftens gemenskap). Vissa formuleringar dryftades särskilt och Provinskonventet beslutade att detta skulle beaktas när avtalet skulle underskrivas. Se närmare sidan 7 och *Sändebrev* nr 84, sidan 8f.

Efter god gemenskap predikade Niclas Olsson vid den avslutande vespern.

/Jakob Okkels

Från biskopens bord

- November 2015 -

Besök i Buenos Aires, Argentina

International Lutheran Council (ILC) inbjöd till en konferens för ett 30-tal konfessionella lutherska kyrkor samt gäster i Buenos Aires, Argentina.

Konferensen hölls 24–27 september med andakter morgon och kväll. Varje förmiddag var det bibelstudier (Rom. 3:21–31, Ef. 4:1–16 och 1 Kor. 11:17–29). Den teologiska reflektionen fokuserade på artiklarna 4–10 i Augsburgska Bekännelsen på ett värdefullt sätt.

Vid olika tillfällen förmedlades information om arbetet i medlemskyrkorna. *Missionsprovinsen i Sverige* och *Missionsstiftet i Finland* fick anledning att ge kort information om sin verksamhet.

Vid konferensens slut fick jag veta att ILC-ledningen beslutat att – om möjligt – förlägga sitt nästa sammanträde till Göteborg (19-20 januari 2016).

Besök i Coventry, England

Evangelical Lutheran Church of England (ELCE) inbjöd *Missionsprovinsen i Sverige* till *61st Annual Synod* i Coventry (i närheten av Birmingham) den 2–3 oktober 2015. Resan påbörjades den 1 oktober och avslutades den 4 oktober. *Missionsstiftet i Finland* var också representerat, genom pastor Pekka-Tapio Hyppönen.

Normalt sett skulle knappast en sådan inbjudan vara av sådan dignitet att det vore rimligt att prioritera i mitt

arbete, men denna gång fanns det speciella skäl som gjorde det angeläget att knyta dessa engelska kontakter.

I maj mottogs en prästkandidatansökan från Tomas Bokedal, Aberdeen i Skottland. Tomas är sedan 2007 tillsammans med sin familj bosatt där och han undervisar i Nya Testamentet vid Universitetet i Aberdeen. Hans ansökan behandlades av Konsistoriet i slutet av maj och sedan dess arbetar Antagningsnämnden vidare med ärendet.

ELCE har 15 församlingar och betjänas av tio präster (enbart en av dem har engelskt ursprung).

Konventet inleddes med gudstjänst och det gavs möjlighet för oss inbjudna att förmedla hälsningar och information om *Missionsprovinsen i Sverige* och *Missionsstiftet i Finland*.

Prästmöte i Göteborg

Missionsprovinsens prästkollegium möttes i Göteborg den 12 november.

Efter den inledande gudstjänsten med förnyelse av prästlöften handlade samtalet om dels ämbete och identitet, dels om innehållet i visionen 20-20-20 och arbetet för nya koinonior i Sveriges största städer, samt en eventuell regionindelning.

+Roland Gustafsson

Missionsbiskop

De nordiska stiftens gemenskap

De nordiska missionsstiften har tecknat ett avtal om samarbete. I anslutning till det finländska stiftets konvent i Lahtis 7 nov. ägde det högtidliga undertecknandet rum. Stiften representerades av sina resp. biskopar – förutom vår egen missionsbiskop, Risto Soramies i Finland och Thor Henrik With i Norge.

Vid det finländska konventet strax innan hade avtalet godkänts. Vi själva godkände det vid vårt konvent i Göteborg den 10 oktober (om än med en protokollsanteckning om hur vår beaktelse är formulerad i vår provinsordning). I Norge hade det godkänts vid stiftets konvent den 31 oktober.

Biskop Roland underströk betydelsen av överenskommelsen genom att i samband med undertecknandet göra följande uttalande:

Det är en stor glädje för mig som missionsbiskop i Sverige att underteckna detta samarbetsavtal.

För 12 år sedan bildade vi Missionsprovinsen i Sverige. Nu har vi vid vår sida missionsstift i både Finland och Norge. Vi är inte ensamma!

Vi tecknar nu ett avtal om gemenskap och samarbete. Våra nationella folkkyrkor är strängt bundna till sina länder. Vi däremot söker oss över gränserna, eftersom Kristi kyrka är större än en jordisk nation. Med bibehållen självständighet för de samverkande stiften, ser vi det som ett gemensamt ansvar att bevara den lutherska traditionen oförfalskad i våra nordiska länder, och att räcka det bibliska budskapet till nya människor.

Må Guds Ande leda oss i denna vår gemensamma strävan!

Ett nära samarbete har sedan länge ägt rum. Det finländska stiftet var ju till att börja med en del av Missionsprovinsen, med tiden med en egen bitr. biskop, Matti Väisänen. När biskop Børre Knudsen av hälsoskäl måste avgå som biskop för församlingar i Nordnorge, bad dessa att de svenska och finländska missionsbiskoparna skulle viga den nya biskop som valts, Thor Henrik With. Församlingarna bildade sedan, runt sin nye biskop, ett missionsstift i Norge.

Det fanns dock anledning att stadfästa denna samverkan i en formell överenskommelse. Vid några biskopsmöten

arbetades ett förslag ut, och i våras kunde det presenteras för stiftet.

I avtalet, som slutligen undertecknades i Lahtis, fastslås, att vi har en gemensam historia i vårt motstånd mot utvecklingen i våra folkkyrkor, och att vi har gemensam bekännelse. Det fastslås att vi har 'altar- och predikstols-gemenskap'. Det betyder att vi inbjuds att ta emot nattvard i de andra stiftet, och att den som är präst i ett av dem, erkänns i de övriga. Två gånger om året

skall ett nordiskt biskopsmöte hållas (där varje stiftsbiskop åtföljs av en adjunkt). Vänskapsförhållanden mellan församlingar över gränserna uppmuntras. Givetvis lovar vi att be för varandra.

+*Göran Beijer*

Biträdande biskop

Öppnade dörrar i Borås

I **augusti 2014** inledde Missionsprovinsen ett *utpostarbete* i Borås. Missionsprovinsen centralt hade fått önskemål från några kristna i staden att starta ett arbete där, och jag fick uppdrag av Biskop Roland att ansvara för arbetet, biträdd av pastor Gabriel Skilling som då nyligen var prästvigd. Vi började med att samlas i hemmen, en gång i veckan, med bibelstudium, bön och social samvaro. Detta arbete är alltså inne på sin fjärde termin och leds av oss båda präster.

I **januari** i år var det dags att ta nästa steg – att organisera om gruppen till att bli en *gudstjänstgemenskap*. Vi började fira gudstjänst en gång i månaden, fortfarande i hemmen. Det fungerade utmärkt, särskilt om vi var 15-20 personer, men ett par gånger var vi mer än 30 (inklusive ett antal mindre och större barn), och då fick många sitta ute i hallen... – Vid nyåret fick pastor Gabriel en mindre tjänst, på 20 %, som finansieras via en givartjänst, och där tar vår gudstjänstgemenskap en del av det ekonomiska ansvaret (mitt arbete däremot är oavlönat).

Sedan i **höst** samlas vi *varannan söndag* till gudstjänst, och det är en trogen skara som infinner sig. Samtidigt börjar det kännas trångt och ganska krångligt att flytta runt mellan olika privatbostäder, så ett böneämne har varit att hitta en mer permanent lösning. Nu har bönesvaret kommit...

Brokyrkan i Borås, som verkligen lever upp till sitt namn, har generöst nog erbjudit oss att regelbundet få använda deras lokaler i stadsdelen Hässleholmen. Fr o m **domssöndagen** i år får vi disponera deras gudstjänstlokal varannan söndag förmiddag (själv firar de

gudstjänst på söndagseftermiddagarna!) mot en blygsam hyra.

Lokalen, som Brokyrkan hyr av Borås stad, ligger mycket centralt i stadsdelen, ganska nära stadens sjukhus. Det finns gott om parkeringsplatser, bussen stannar 100 meter från kyrkan och alla utrymmen ligger i samma plan.

Vi är mycket tacksamma över att Gud har öppnat dörrarna för oss på detta sätt, och att Brokyrkan med pastor Urban Gustavsson i spetsen på ett så generöst sätt vill ställa upp och hjälpa oss. Deras församling (som tillhör EFK-kyrkan) har sina rötter tillbaka till fria gudstjänstgemenskaper som uppstod på 1970-talet i Borås, så de har själva lång erfarenhet av att ambulera runt utan fasta lokaler.

För oss i Missionsprovinsens gudstjänstgemenskap i Borås känns det som

en fantastisk gåva från Gud att vi nu kan ta ännu ett steg: Vi går in i det nya kyrkoåret med en mer långsiktig lösning på lokalfrågan.

Både vi och Brokyrkan ser fram emot att det ska kunna bli en långsiktig lösning. Att vi hamnar i Hässleholmen, en av de "stökigare" delarna av Borås med en stor dominans av invandrargrupper, avskräcker oss inte. Vi ser det snarare som en Guds fingervisning om att *mission* tillhör de arbetsgrenar vi behöver prioritera.

Vi välkomnar *Sändebrevets* läsare att dela vår glädje över hur Gud öppnar dörrar för sitt arbete. Fortsätt också gärna att be för oss och vårt arbete!

TD Rune Imberg,

Forskningschef och lektor på FFG

Installation av kyrkoherde i Korpilombolo

På Alla helgons dag var det stor högtid i Korpilombolo. Gudstjänstgemenskapen där fick sin pastor/ kyrkoherde Anders Alapää installerad av biskop Göran.

Högtiden ägde rum i gudstjänstgemenskapens egen kyrka. När det tidigare pingstkapellet blev till salu, köptes det av gemenskapens ordf., som i sin tur hyr ut det till gemenskapen. Gudstjänstrummet behöver smyckas ytterligare för att bli ett gott kyrkorum, men duger väl som det är. Vid sidan om

kyrksalen ligger en församlingssal med tillhörande kök.

Den nye kyrkoherden i Korpilombolo (Svenska kyrkan har inte längre någon kyrkoherde där, sedan församlingen lags samman med Pajala) prästvigdes 2010 (f ö tillsammans med blivande biskop Roland). Han missiverades för

uppgiften att bilda en gudstjänstgemenskap i Korpilombolo med omnejd.

Denna gudstjänstgemenskap ansökte i våras om att få tillhöra Missionsprovinsen. Konsistoriet godkände då också Anders som gemenskapens pastor, och han kunde nu formellt installeras för denna uppgift.

Högtiden var samordnad med ett besök från koinonian i Rovaniemi i norra Finland. Ett 20-tal personer anlände med pastor Antti Leinonen. På vägen hade de plockat upp prästen i finländska missionstiftet Jyrki Anttinen. Dessa två assisterade, tillsammans med två representanter för gudstjänstgemenskapen, biskop Göran vid installationen.

Biskop Göran höll sitt installationstal utifrån Apg. 20:28-30 – *Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod. Jag vet att när jag lämnat er ska rovlystna vargar tränga in bland er, och de kommer inte att skona hjorden. Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på*

sin sida. Han noterade bl a att aposteln här berör det som är så viktigt i laestadiansk fromhet – "Jesu namn och blod".

Vid högmässan, som leddes av biskop Göran, predikade den nyinstallerade kyrkoherden. Skrifttalet hölls av pastor Antti, och allt, med undantag för själva ritualet (som fanns tillgängligt i finsk översättning) tolkades till finska resp. svenska.

Vid samlingen efter kyrklunchen (med älgköttssoppa) höll pastor Antti ett föredrag om "De heligas gemenskap".

Julkort 2015

Årets julkort har Johanna Bokedal tecknat och ställt till Missionsprovinsens förfogande. Johanna är bosatt i Aberdeen, Skottland, och medlem i S:t Sigfrids Trogemenskap.

Motivet knyter samman profetia och fullbordan, liksom korsets försoning och Ordets ljus.

Varmt tack till Johanna, som genom sin teckning påminner oss om Julens centrala budskap!

På samma sätt som tidigare år hoppas vi att Ni vill skicka julkortet till vänner och bekanta. Den som önskar fler exemplar av julkortet kan – mot en passande gåva till Missionsprovinsen – beställa dem från Missionsprovinsens kansli, tel nr 031-51 42 47.

Nya tider på kansliet

Vi påminner om att kansliet finns kvar på Thorburnsgatan 5 i Göteborg, och man kan fortsatt skicka post dit. Men som det framgått av tidigare nummer av *Sändebrevet*, så har det skett en del förändringar under året.

Mest markant är det nog att kontoret inte är regelbundet bemannat som tidigare, men man kan ringa till Missions-

provinsens kansli och ledning på ett av följande telefonnummer:

Kansliet – 031-51 42 47;
Jakob Okkels – 076-236 52 24;
Bengt Birgersson – 070-777 26 09;
+Roland Gustafsson – 076-165 15 59.

Tack och bön

Tacka för

- *Herrens löften och trofasthet*
- *Jesu apostoliska uppdrag till de elva*
- *Provinskonventets gemenskap och beslut*
- *Internationella kontakter genom ILC*
- *Öppnade dörrar i Karlskrona, Borås och Korpilombolo*
- *Gåvor och andra bidrag till Missionsprovinsens arbete*
- *Gemenskap i Kristus – i Ordet och sakramenten*

Bed om / för

- *Frimodighet i det församlingsbyggande arbetet*
- *Biskoparna och prästerna i prästkollegiet*
- *Gudstjänstgemenskaperna i Karlskrona, Borås och Korpilombolo*
- *Nya prästkandidater till kommande församlingar*
- *Välsignelse över Adventstiden fram till Jul och till Jesu Kristi Återkomst*

Kalendern 2015

- *28/11 Konsistoriets sammanträde i Göteborg*

